

Abstract

The most prominent and effective Political Islam movements in the Arab region are the Muslim Brotherhood of Egypt and Wahhabism of Saudi Arabia, each of which has its own theological, theoretical, and ideological foundations. Despite the interrelated intricacies of these foundational differences, the emergence of secular Nationalism, Pan-Arabism, and Nasserism had created the opportunity of collaboration and coordination between Saudi Wahhabism and the Egyptian Muslim Brotherhood (EMB). To the Saudis and other Arab Gulf Sheikdoms, the Nationalist fervor was considered as a mounting challenge to their legitimacy of rule their people. To the Egyptian Muslim Brotherhood, the Nationalist project of Nasserism was, in principle, a counter-ideology of their Islamist project. Therefore, during the Nasserite and Sadatite periods, the peak of the Cold War, an unlikely coalition had been formed among the United Kingdom, the United States, Wahhabism, and the Muslim Brotherhood (MB) to counter the Nationalist project of Nasser and to challenge his Soviet allies. Although the close collaboration between the Western Powers and the Muslim Brotherhood had never been official, some political analyses indicated that the headquarters in Switzerland and Germany were the hub for the Brothers to coordinate their media campaign and recruitment strategies to propagate Islamism, under the auspices and supervision of US and Western intelligence services. The Western aegis and Saudi bankrolling of the Islamism of Muslim Brotherhood, and Islamism in general, were motivated by the West's containment strategy of the Cold War against the Soviet expansionism rather than being inspired by religious obligations or kindness.

KISA ÖZET

Arap coğrafyasındaki en önde gelen ve en etkili Siyasal İslam hareketleri, her biri kendi teolojik, teorik ve ideolojik temelleri olan Mısır'daki Müslüman Kardeşler ve Suudi Arabistan'daki Vehhabilik'tir. Bu temel farklılıklardaki karşılıklı karışıklıklar, laik Milliyetçiliğin doğuşu, Arapçılık, ve Nasırizm, Suudi Vehhabiliği ile Mısır Müslüman Kardeşler arasında işbirliği ve koordinasyon fırsatı oluşturdu. Suudilere ve diğer Arap Körfez Şeyhliklerine göre, Milliyetçi hareketliliğin, halklarını yönetmekteki meşruiyetleri açısından gittikçe artan bir zorluk olduğu düşünülmektedir. Mısır Müslüman Kardeşlere göre Nasırizm'in Milliyetçi projesi, ilkesel olarak, kendi İslami projelerinin bir karşı-ideolojisidir. Bu nedenle, Nasırizm ve Sadatiti dönemlerinde, Soğuk Savaşın zirvesinde, Nasır'ın Milliyetçilik projesine ve Sovyet müttefiklerine karşı Birleşik Krallık, Birleşik Devletler, Vehhabilik ve Müslüman Kardeşler arasında beklenmedik bir koalisyon kuruldu. Batılı Güçler ile Müslüman Kardeşler arasındaki işbirliği hiç bir zaman resmiyet kazanmamasına rağmen, bazı ifşa olmuş belgelerin ABD ve Batılı istihbarat servislerinin himayesinde ve denetiminde, İsviçre ve Almanya'yı Kardeşler için İslamiyet'i yaymak amaçlı medya kampanyalarını koordine etmede ve takviye stratejilerinde merkez olarak kullandığına işaret etmektedir. Batılı himayelerin ve Suudi Arabistan'ın Müslüm Kardeşlerin İslamcılığını ve genel İslamcılığı finanse etmesi dini yükümlülük veya nezaketten kaynaklanmaktan ziyade Batının Sovyet yayılmacılığına karşı çevreleme stratejisinden motive olmuştur.